



เกาะชอบเวที Asia's Got Talent ณ แชนด์ส เอียเตอร์ ลิงคโพร

Hot&Cool



เรื่อง... ตูย์ จตุรภัทร

ภาพ... www.axn-asia.com

นับว่า เป็นเกียรติอย่างยิ่งที่บิ๊กโคล่า (หนึ่งในผู้สนับสนุนประเภทเครื่องตี้อย่างเป็นทางการแต่เพียงผู้เดียวของรายการ Asia's Got Talent ซีซั่นแรกของเอเชีย) ได้เชิญ "โพสต์ทูเดย์" เข้าไปร่วมชมการแข่งขันรายการนี้ในรอบแกรนด์ไฟนอล ณ แชนด์ส เอียเตอร์

มารีน่า เบย์ แชนด์ส ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 7 พ.ค.ที่ผ่านมา แม้ว่าวันนี้ผู้ชมที่รับชมผ่านทางช่อง AXN ประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย (รวมทั้งผู้ที่ติดตามข่าวผ่านทางอินเทอร์เน็ต) จะได้รับรู้ผลแล้วว่าใครเป็นผู้ชนะในซีซั่นแรก เมื่อวันที่ 14 พ.ค.ที่ผ่านมา (ซึ่งก็ต้องขอแสดงความยินดีกับผู้ชนะมา ณ ที่นี้ด้วยครับ) แต่ผมก็อยากนำเสนอช่วงเวลาที่ผมได้ไปเกาะติดชอบเวทีในรอบแกรนด์ไฟนอลในวันนั้นมาบอกเล่าให้ผู้อ่านได้รู้สึกเหมือนที่ผมได้รู้สึก เพราะมันเป็นประสบการณ์ที่ดีเยี่ยม ที่ทั้งฮอตและคุลสำหรับตัวผมเองอยู่มีใช่น้อย



หลังจากที่ผมได้เข้าไปในโรงละครแชนดิส และได้นั่งประมาณกลางๆ โรงละคร ในตำแหน่งที่กำลังพอเหมาะพอดี เบื้องต้นผมสัมผัสได้ถึงพลังของกองเชียร์จากประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกองเชียร์ชาวสิงคโปร์ ชาวฟิลิปปินส์ (ที่ทำงานในสิงคโปร์) ที่มาเชียร์ผู้เข้าแข่งขันจากฟิลิปปินส์ ที่เข้ารอบใน 9 ทีมสุดท้ายถึง 4 ทีมด้วยกัน (โดยเฉพาะทีม El Gamma Penumbra) ถัดไปก็เป็นกองเชียร์จากชาวไทย ที่ถือธงไทยมาเชียร์อยู่โหวก (รวมทั้งพ่อแม่และครูของน้องๆ วง The Talento ทีมไทยหนึ่งเดียวที่เข้ารอบ 9 ทีมสุดท้าย) นอกจากนี้ก็ยังมีกองเชียร์จากมาเลเซีย จีน และอีกมากมายหลากหลายประเทศ

ระหว่างที่รอการบันทึกการแข่งขัน ซึ่งก็คงเหมือนการบันทึกการแข่งขันรายการทั่วไปในไทย ที่จะมีพิธีกรนอกสนามมาสร้างความสุขความบันเทิงและความคึกคักให้แก่ผู้ชม อีกทั้งยังเล่นเกมแจกของรางวัลกับผู้ชมในโรงละครอีกด้วย

หลังจากเริ่มต้นการบันทึกการแข่งขัน สองพิธีกรสุดหล่อ มาร์ค เนลสัน และโรวิลสัน เฟอร์นันเดซ และเหล่าบรรดาผู้ตัดสิน ไม่ว่าจะเป็น เดวิด ฟอสเตอร์, อังกุน, แวน เนสวู และเมลานี ซี. ต่างก็เข้าประจำที่ ทักทายคนดู และพร้อมที่จะรับชมการแสดงจาก 9 ทีมที่ผ่านเข้ารอบแกรนด์ไฟนอลโดยทันที ที่มีรีรอ (อูย ตื่นเต้นฯ) เปิดตัวการแสดงชุดแรกจากทีมของเด็กไทย นั่นก็คือ

The Talento ที่โชว์ด้วยเพลง Final Countdown แค่อินโทรเพลงขึ้นมาบีบ อังกุน และเมลานี รวมทั้งผู้ชมในโรงละคร (ตัวผมด้วย) ต่างขู่มือขาขึ้นมาทันที เหมือนพลังความร็อกในคืนนั้น ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาอย่างไม่ประนีประนอม เอาเป็นว่าตั้งแต่ต้นเพลงจนจบเพลง บอกได้เลยคำเดียวว่า ฟิน

หลังจากเปลี่ยนฉากใหม่เสร็จจบ (ซึ่งหลังจากนี้เมื่อจบการแสดงแต่ละชุดจบ ก็จะมีการเปลี่ยนฉากใหม่) การแสดงชุดที่ 2 ของผู้เข้าแข่งขันจากประเทศจีน Gao Lin และ Liu Xin คู่รักที่น่าทึ่งท่าทางของศิลปะการแสดงกายกรรมต่อตัว (Acrobatic) มาผสมผ่านเรื่องราวแสนหวาน ซึ่งทั้งหวานทั้งหวาดเสียวไปในตัว แต่ขอบอกว่า เมื่อจบการแสดงชุดนี้แล้วมีซีโรแมนติกันเวทีเดียว นั่นคือฝ่ายชายขอฝ่ายหญิงแต่งงานบนเวที เรียกได้ว่า มีกอด มีหอม มีสวมแหวนเสียจนคนดูต่างอิจฉากันเป็นแถว

มาถึงการแสดงชุดที่ 3 ของสาวน้อยวัย 10 ขวบ จากฟิลิปปินส์ Gwyneth Dorado ซึ่งเธอมาร้องเพลงในลุคสาวหวานที่เมื่อได้ร้องเพลงแล้วก็ทรงพลังอย่างบอกใคร แต่ในความรู้สึกของผม ฟังเพลงที่เธอร้องแล้วเหมือนจะอิม แต่ก็ไม่มีอิมยังใจก็ไม่รู้

โชว์ที่ 4 เป็นการแสดงของ 11 สาวน้อยจากประเทศสิงคโปร์ Dance Thrilogy ที่มาโชว์เต้นแท็ป แต่ผมไม่อาจบรรยายถึงความเด็ดดวงของโชว์นี้ได้ เพราะช่วงพักเบรกเปลี่ยนฉากจากโชว์ที่ 3 มาโชว์ที่ 4 ผมออกไปเข้าห้องน้ำข้างนอก พอจะกลับเข้ามาในโรงละคร การแสดงก็ได้เริ่มต้นแล้ว ทางทีมงานจึงไม่อนุญาตให้เข้าไปจนกว่าจะจบการแสดงของทีมนี้ แต่พอสอบถามคนข้างๆ ว่าโชว์ชุดนี้เป็นอย่างไร เขาก็บอกว่าใสๆ น่ารักๆ ไปตามประสาเด็กสาวตัวน้อย

มาถึงการแสดงชุดที่ 5 เป็นการแสดงจากชาวมองโกเลีย Khusugtun ที่นำบทเพลงจากบ้านเมืองเขามาถ่ายทอดให้เราชาวเอเชียได้รับชม แม้โชว์ของเขาจะไม่หวือหวา แต่การร้องเพลงและเล่นเครื่องดนตรีพื้นบ้านของพวกเขาก็ทรงพลังได้อย่างไม่น่าเชื่อ (ฉาก



5



4



6



7



8



9



10



11



12

แสง สี เสียง สวยมาก ขอบอก)

สำหรับการแสดงชุดที่ 6 นี้ก็เป็นอีกหนึ่งการแสดงที่ผมประทับใจ โดยเป็นการนำการแสดงละครประจำท้องถิ่นของชาวญี่ปุ่น นั่นคือ คาบุกิ (มีมายาวนานตั้งแต่ศตวรรษที่ 17) มาผสมผสานกับการเต้นที่ทันสมัย นอกจากลีลาการเต้นที่เร้าใจแล้ว สมาชิกทั้ง 5 ของทีมที่มีชื่อว่า Triqstar ก็มีลีลาท่วงท่าแบบเฉพาะตัว (ความท่วงท่านี้แหละที่สาวๆ กลับชอบกันนักแล)

ก่อนจะไปที่การแสดงชุดที่ 7 ก็ได้มีการเล่นเกมแจกรางวัลจากทางสปอนเซอร์ นั่นคือ ช่อง AXN และคนที่ชูไม้ชูมืออยากได้ของรางวัลตัวแทบสิ้นอย่างผม ก็เข้าตาพิธีกรภาคสนามจนถูกเรียกออกไปร่วมเล่นเกมหน้าเวที (โธ่ผายก๊อด) เขาเป็นว่าก็ตอบคำถามได้รับของรางวัลไปตามระเบียบ ของรางวัลที่ว่าคืออะไรนะเหรอ มันคือปุ่มกดออกแบบจำลองของผู้ตัดสินนั่นเอง (กรี๊ด)

มาที่การแสดงชุดที่ 7 นั่นคือการแสดงจากทีมที่มีกองเชียร์มากที่สุด และเป็นการแสดงที่ผู้ชมต่างเฝ้ารอชมมากที่สุดในวันนั้น จากทีม El Gamma Penumbra ฟิลิปปีนส์ บอกได้เลยคำเดียวว่า การแสดงเงาผ่านหลังม่านสีขาว เพื่อบอกเล่าเรื่องราวให้เราทุกคนได้ตระหนักถึงสาระสำคัญของการดำรงชีวิตอยู่ หากทำออกมาแบบไม่สุด ไม่กระซากอารมณ์ จนทำให้คนดูไม่มีอารมณ์ร่วมด้วย

- 1 เหล่าผู้ตัดสิน (จากซ้าย เดวิด ฟอสเตอร์, อังกุน, เมลานี ซี., แวน เนส วู)
- 2 สองพิธีกร (จากซ้าย มาร์ค เนลสัน, โรริลสัน เฟอร์นันเดซ)
- 3-4 หนึ่งในเดียวของไทย ที่เข้ารอบ แกรนด์ โฟนอล วงเดอะ ทาเลนโต
- 5 Gao Lin และ Liu Xin
- 6 Gwyneth Dorado
- 7 Dance Thrilogy
- 8 Khusugtun
- 9 Triqstar
- 10 El Gamma Penumbra
- 11 Gerphil Geraldine Flores
- 12 Junior New System

มันคงเป็นโชว์ที่น่าเบื่อที่สุด แต่เปล่าเลย การแสดงของพวกเขา มันตราตรึง มันกินเข้าไปถึงข้างในใจ มันสัมผัสถึงหัวใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

สำหรับการแสดงสองที่มรสุดท้าย ก็เป็นการแสดงจากฟิลิปปินส์ เช่นเดียวกัน มีทั้งโชว์ร้องเพลงแนวคลาสสิกจาก Gerphil Geraldine Flores (หน้าตาสะสวยใช้เล่น) เธอบอกว่า เธอเรียนรู้การร้องเพลงคลาสสิกด้วยตัวของเธอเอง โดยมีคุณแม่ของเธอเป็นคนคอยแนะนำ กับทีมเต้นแนวฮิปฮอป Junior New System ซึ่งพวกเขาเป็นนักเต้นที่เป็นคนในหมู่บ้านเดียวกันในมะนิลา มารวมพลังกันสร้างสรรค์การแสดงที่ถ่ายทอดการเต้นสุดเร้าใจ แกลมเรียกรอยยิ้มให้กับผู้ตัดสินและคนดูอยู่เป็นระยะๆ

นอกจากจะได้รับชมการแสดงที่หลากหลายและตื่นตาตื่นใจจากความสามารถและความคิดสร้างสรรค์อันบรรเจิดของผู้เข้าแข่งขันทั้ง 9 ทีมแล้ว สิ่งที่ผมสัมผัสได้จากบนเวทีตลอด 3 ชั่วโมงเต็ม นั่นคือความอลังการของฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง สี และเสียง ที่ไม่ธรรมดาเลย มันสมบูรณ์แบบและช่วยทำให้การแสดงของผู้เข้าแข่งขันสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นไปอีก

หลังจากการแสดงจบลง ผมก็ได้มีโอกาสพูดคุยกับเหล่าบรรดาผู้ตัดสินแบบใกล้ชิดติดเข่า เดวิดบอกเล่าให้ผมฟังว่า เขามีทีมที่ชอบอยู่ในใจหลายทีม แต่ก็เปลี่ยนความชอบไปเรื่อยๆ แต่ทุกทีมที่ผ่าน

เข้ารอบสุดท้ายมาได้นั้น คือผู้ชนะใจเขาหมด แต่สิ่งที่เขาชื่นชอบมากที่สุดคือ การสร้างสรรค์รายการนี้ของทีมงาน มันระดับเออวากบวก บวกจริงๆ

สำหรับอังกฤษ เธอบอกว่า ถึงแม้ว่าทีมจากอินโดนีเซียจะไม่ได้เข้ารอบสุดท้าย แต่เธอในฐานะชาวเอเชียคนหนึ่ง เธอก็รู้สึกภาคภูมิใจที่มีพรสวรรค์ทั้งหลายจากเอเชียได้รับการค้นพบและนำเสนอสู่สายตาชาวโลก ซึ่งทั้งหมดคือของจริงล้วนๆ

ในส่วนของแวนเนส วู เขาเผยว่า เขาได้อะไรมากมาย จากการการทำงานในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการพบเจอสิ่งที่ตื่นตาตื่นใจจากผู้เข้าแข่งขันทุกทีม มิตรภาพดีๆ ทั้งจากผู้ตัดสินด้วยกันและทีมงาน เขายังได้รับกำลังใจจากแฟนๆ ทั้งชาวสิงคโปร์และชาวเอเชียอีกด้วย (แหงล่ะ ก็เล่นได้รับเสียงกรี๊ดจากผู้ชมในโรงละครมากที่สุดคนเดียวเลย)

มาที่แม่สาวสไปซ์เกิร์ล - เมลานี ซี. เธอเผยจากใจว่า สิ่งที่สวยงามที่สุดที่ทุกคนจะต้องเห็นด้วยคือทุกโชว์จากทุกทีม สูดยอดเยี่ยมจริงๆ ทำได้ดีเยี่ยมมากๆ แม้ผู้ชนะจะมีเพียงหนึ่งเดียว แต่ทุกทีมคือผู้ชนะใจในเธอไปตลอดกาล

ตบท้ายด้วยการได้พูดคุยอย่างเป็นกันเองกับน้องๆ ทีมเดอะ ทาเลนโตะ หนึ่งเดียวของไทย ที่บอกเล่าให้ผมฟังว่า จากที่เห็นรุ่นพี่ที่โรงเรียนเล่นดนตรีแล้วเก่งและเท่ดี อยากเล่นอย่างนั้นบ้าง พวกเขาเลยไปสมัครเข้าชมรมดนตรีสากล จนมาถึงตอนนี้ กับรายการนี้ พวกเขาเดินทางมาไกลเกินกว่าที่คาดหวังไว้ แต่พวกเขา ก็ได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง ที่สำคัญได้เรียนรู้ความเป็นร้อยใจในจิตวิญญาณของพวกเขาเอง ได้เรียนรู้ความเป็นมืออาชีพ ความสามัคคี การเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์ และมีมิตรภาพดีๆ กับทีมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน ที่สำคัญ พวกเขาซ้อมหนักจนละเมอเป็นเพลงที่ตัวเองซ้อมไปเลย แม้จะได้หรือไม่ได้ก็ไม่เป็นไร เพราะนี่ถือว่าเป็นกำไรชีวิตของพวกเขาแล้ว 🍷